

[C. E. Christiansen.]

telse af skatterne på et tidspunkt, hvor skatteevnen, særlig blandt de store skatteydere, var stor, og hvor det var nogenlunde let at låne penge til lav rente. Forsåvidt må jeg indrømme, at forholdene kan siges at have udviklet sig således, at man må være tilfreds med, at båndlæggelsen dengang fandt sted, og at efterbetalingsbeløbene nu er i behold, thi i den kommende tid, vil mange opgaver, som hidtil ikke har kunnet løses på grund af materialevanskeligheder og af andre grunde, trænge sig stærkt på, og der vil i kommunerne blive stærkt brug for anlægskapital. Og lånemarkedet er jo i den seneste tid strammet væsentligt, ligesom udlånsrenten er hævet betydeligt; renten af kommunelån nærmer sig stærkt de 5 pct., og det er derfor godt, at pengene ikke er brugt til skattnedsættelse i de år, der er gået.

Jeg kan udtale min tilfredshed med, at den højtærede indenrigsminister ikke har fastslået i lovforslaget, hvad de frigivne beløb må bruges til, thi behovet er meget forskelligt i de forskellige kommuner. Jeg takker, fordi ministeren i det andet høje ting har givet tilsagn om at ville forhandle med de kommunale organisationer om vilkårene for frigivelsen. Jeg har den tillid til den højtærede indenrigsminister, at ministeren i de tilfælde, hvor der fra kommunernes side fremsættes velmotiverede andragender om frigivelse af de båndlagte midler, vil behandle disse med velvilje og ikke se småligt på sagerne.

Jeg tilsiger mit partis medvirken til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag.

Bækgaard: Jeg kan på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til gennemførelse. Det drejer sig om en forlængelse af den lov, vi gennemførte i 1946 angående fordelingen og anvendelsen af de beløb, der indkommer på grundlag af den formueopgørelse, der fandt sted i 1945. Da dette arbejde er blevet noget større, end man havde beregnet dengang, er det ikke blevet færdigt endnu, og det er derfor ganske naturligt, at reglerne fortsat gælder, indtil man er færdig med arbejdet. Derfor er det foreslået, at loven forlænges, og det kan jeg som sagt på mit partis vegne anbefale.

Det samme gælder lovforslaget om forlængelse af loven angående de beløb, der tilfalder kommunerne som efterbetaling af for lidt erlagt kommuneskat. Også her er reglerne fastlagt i den oprindelige lov, og at de skal gælde, indtil man er færdig med

arbejdet med reguleringen af indbetalingen, er ganske naturligt.

Jeg kan som sagt anbefale begge lovforslag til vedtagelse.

Jørgen Jørgensen: Jeg skal på mit partis vegne anbefale de to foreliggende lovforslag til hurtigt vedtagelse.

Gudiksen: De to lovforslag, som her er til behandling, drejer sig om forlængelse af love. Det viser sig desværre efter 23. juliopgørelsen, at adskillige havde glemt at få hele formuen med. Såvidt jeg forstår, har der været ca. 120 000 tabelsager og ca. 60 000 andre sager over 10 000 kr., hvilket svarer til 8—9 pct. af samtlige skatteydere. Der er selvfølgelig en hel del af dem, der uskyldigt kan være kommet til at opgive for lidt formue, fordi der kan være forskelligartede formueopgørelser, men taget som helhed er det beklageligt, at der er så mange.

Loven udløber den 31. marts, og af de grunde, jeg har nævnt, at ca. 15 000 sager endnu ikke er behandlet, foreslås den altså forlænget for et år, og det vil jeg på mit partis vegne tiltræde. Der har været en del kritik i aviserne over, at man ikke var færdig i ligningsdirektoratet med dette arbejde. Da jeg også har haft med det at gøre, vil jeg gerne sige, at det er et fænomenalt stort arbejde, ligningsdirektoratet har udført i tiden fra 1946 til i dag. Der er oprettet 7 kontorer, hvoraf de fleste har behandlet de sager, det her drejer sig om, men vi må huske på, at samtidig har ligningsdirektoratet haft eengangsskatten, det har haft værnemagersager, foruden de almindelige skatteopgørelser og foruden 23. juliopgørelsen. Det er et så kolossalt arbejde, der pludselig er blevet lagt på ligningsdirektoratets skuldre, at vi med stor anerkendelse må takke det for det arbejde, det har kunnet udføre til dato. Da der kun er 10 000—15 000 sager tilbage, synes jeg, det er meget pænt præsteret af ligningsdirektoratet.

Pengenes anvendelse skal jeg ikke komme nærmere ind på, for det er jo fastsat, at en del skal dække tab af skatter til udligningsfonden og af almindelig indtægts- og formueskat til staten — for statens vedkommende 8 mill. kr. plus $\frac{1}{3}$ af efterbetalingen —, medens resten går i nationalbankens reguleringskonto. Der er et betydeligt beløb i den, men det er der ingen grund til at komme ind på.

Jeg skal på mit partis vegne blot sige, at